

ARANYÉRMES MESTERTANÁR

Dr. Lukovics Miklós eddigi egyetemi pályafutását tekintve elmondhatjuk, hogy mindig is egyszerre több fronton teljesített. Az egyik legmeghatározóbb területen nyert elismeréséről, a novemberben elnyert Mestertanári Aranyérméről szóló interjút is villámgyorsan és készségesen iktatta be teendői közé.

Milyen érzések fogalmazódtak meg benned a Mestertanári Aranyérem elnyerése kapcsán?

Készítettünk egy kötetet, aminek a címe „A TDK világa”. Ebben azt szedtük össze, hogy az elmúlt 10 évben a karon végzett és a TDK-n helyezést elért volt hallgatók milyen karriert futottak be. Ott van például Majó Zoltán gazdasági és műszaki főigazgató, Vilmányi Márton egykori stratégiai igazgató, ma dékán, Lukovics Miklós mostani stratégiai igazgató, Makra Zsolt, aki a kockázati tőke legnagyobb magyarországi szakértője lett, úgy hogy kockázati tőkéből írt TDK-t, Vadász Csaba, aki megyei főjegyző lett, és még sorolhatnám.

Azt gondolom, hogy kötet célja az volt, hogy - anélkül, hogy leírtuk volna - láttassuk, hogy a TDK nagyon jó előszobája annak, hogy az ember az életben sokra vigye. Azt gondolom, hogy gyakorlatilag magam is mindent a TDK-nak köszönhetek. Nem azért, mert az ember elér egy helyezést. Az következménye a befektetett munkának, ami jelentősen túlmutat azon, hogy az egyetem

falai között megtanulunk valamit és azt visszaadjuk. Az ember rá van kényszerítve arra, hogy egy munkában elmerüljön, az adott témát kidolgozza és annak ő szükségszerűen egy szakértőjévé váljon. A módszer, a rengeteg pozitív értelemben vett győtrelem, ami utána eredményre vezet, szerintem egy olyan előnyt alakít ki az évfolyamtársakkal és mindenkivel szemben, amit utána nagyon jól ki lehet használni. Azt gondolom, hogy amikor én 2003-ban Gyöngyösön OTDK-t nyertem, akkor nyilván nem gondoltam arra, hogy ebből bármi lehet. Ez csak egy dolog volt azok közül, amelyeket akkor csináltam.

A hallgatóimnak azt szoktam mondani, hogy szépen meg kell várni, amíg a dolgok kiforriák magukat. Engem 2003-ban az akkori dékánasszony, Farkas Beáta kérdezett meg, hogy nincs-e kedvem a karon maradni, én pedig mondtam, hogy nagy örömmel. Ekkor egy elképesztő sikertöltet volt bennem. Diákként, magán a konferencián való részvétel is nagyon sokat jelentett. Maga a kétnapos rendezvény is felemelő volt, ahol a zsűriben oktatóként is presztízs részt venni, tehát nem olyanok értékelik a dolgozatot, akiknek az ember akkor látja a nevét először, tényleg nagyon komoly szakemberek.

Ezután lettem TDK titkár a GTK-n, majd elkezdtük azt kidolgozni, hogy hogyan lehet a TDK munkát jobban megszervezni, felfűzni valamire, a hallgatókat jobban érdekeltté tenni az egészben. Akkor találtuk ki, hogy a TDK szezonnyitó értekezleten kívül legyen hozzá minden félévben kutatás-módszertani segítség és témagyűjtés a

hallgatóktól, amelynek hatására az érdekes témafelvetések miatt nagyon sok TDK-sunk lett. Sikerült olyan témákat meghirdetni, amelyek hatására hozzám is sok hallgató jött, akik nagyon szép sikereket értek el. Voltaképpen a mestertanárt a hallgatói minősítik. A hallgatók sikere és a tízéves szervezői munka, ami hozzásegített ahhoz, hogy a közgazdaságtudományi szekcióban igazán fiatalon sikerült megkapom ezt az elismerést.

Hogyan motiváld a hallgatóidat?

Van egy másik speciális szerepem az SZTE stratégiai igazgatójaként, ami által nagyon sok olyan forró témával találkozom, amelyeknek kedvező mind a tudományos kutathatósága, mind a gyakorlati felhasználási lehetősége. Ez a kettősség nagyon meg tudja fogni a hallgatókat, mert hogyha látják, hogy ők mit kutatnak, és azt mire lehet felhasználni, esetleg tudják, hogy abból néhány év múlva lesz valami, akkor az nagyon izgalmas a közgazdászok számára. Mi nem tudunk hidat építeni, mint a mérnökök, vagy vegyületet kitalálni, mint a kémikusok. Nekünk talán az a munkánk eredménye, hogy ha valami, amin dolgozunk, a gyakorlatban megvalósul. Úgy gondolom, hogy jól tudom ezeket a témákat a hallgatók felé közvetíteni. Van a GTK-n egy nagyon jól felépített tehetséggondozási program, amiről szerintem sokan hallottak már, és a hallgatók is úgy gondolják, hogy ebbe a körbe tartozni már-már sikk. A programba tartozó hallgatókkal nagyon könnyű foglalkozni, és bátorítjuk őket arra,

Mafer 14

hogy ha még nem is tudják, hogy TDK-zni akarnak vagy csak egy téma szimpatikus nekik, akkor is csapódjanak oda az adott szakcsoporthoz, egy-egy oktató kollégához. Nekem is van két olyan hallgatóm, akik egész egyszerűen csak szeretnének a mi munkánkban részt venni, aztán ha szerencsénk van, akkor a következő félévtől demonstrátorok is lehetnek.

Az egyetem Gazdaság- és Vállalkozásfejlesztési Központjában (GVK) is tevékenykedsz.

Három és fél évvel ezelőtt jutott eszembe, hogy jó lenne csinálni az egyetemen valahogy egy ilyen központot, hiszen a GTK-n nagyon erős kutatásaink voltak ebben a témában. Azt láttuk, hogy a nemzetközileg sikeres egyetemeknek mindenhol van ilyen szerepük is, nagy hatással vannak a helyi gazdaságra és a vállalkozásokra is. Ebből adódóan idén április 15-én indult el a GVK, ami a Rectori Hivatalban a Stratégiai Igazgatósághoz tartozik. A gazdaságfejlesztési lábával a GVK a 2014-2020-as programozási periódusnak mind a Csongrád megyei tervezésében, mind pedig az ágazati operatív programtervezésében aktívan részt vesz, amibe a hallgatóinkat is bevonjuk.

A vállalkozásfejlesztési lábnak két célja van. Az egyik a már működő vállalkozások segítése, de ennél még izgalmasabb számunkra az, hogy a komoly ötletekkel rendelkező, elsősorban természettudományos érdeklődésű hallgatók, Phd hallgatók és oktatók tudását próbáljuk meg vállalkozás-alapításban megmozgatni.

Az SZTE összes hallgatója kapott egy felhívást, hogy jelentkezzen az, aki vállalkozás alapításában gondolkodik a következő hónapokban. 95%-ban csak GTK-sok jelentkeztek, holott

nem ők hordozzák azt az innovativitást, ami a vállalkozások alapításához szükséges. A GVK-nak nagyon fontos feladata lesz, hogy valóban eljusson az innovatív tudást hordozó SZTE-s polgárokhoz. A GTK-sok majd abban segíthetnek, hogy mentori segítséget nyújtva találják meg ezeket a kooperációkat, hiszen egy sikeres vállalkozáshoz kell maga az innovátor és egy gazdasági segítség, aki valamilyen módon elkalauzolja őket ebben a rendszerben.

Miben tudtok segíteni a hozzátok „betérőknek”?

Bármennyire is tartózkodni szoktunk attól, hogy képzésekről kelljen beszélnünk, mégis egy konkrét és specifikus vállalkozásalapítási képzés lehet a kiindulópontja az egésznek (ezt igényfelmérés fogja megelőzni).

Abban tudunk például segíteni, hogy nyitott pályázati kiírásokkal hozzuk össze az igényeket, hogy nagyon komolyan informálódunk megyei és az ágazati tervezésben.

A GVK nem közel van a tűzhöz, hanem rak a tűzre. Adott esetben olyan pályázati kiírásoknak a megjelentetését intézzük, amelyek az fiatalok vállalkozóvá válásával kapcsolatos problémákat tudnak megoldani.

Mafer

Ha egy ötlet valóban nagyon komoly innovativitással bír, de nincsen hozzá semmilyen finanszírozási forrás, akkor mi abban is tudunk segíteni, hogy finanszírozási forrással hozzuk össze az ötletgazdát.

Tehát a nagyon általános vállalkozásfejlesztési alapítványoknál is működő rendszeren túl mi nagyon konkrét és tényleg személyre szabott segítséget fogunk tudni nyújtani. Minden olyan egységgel, amely bármilyen módon vállalkozásfejlesztésben gondolkodik itt a térségben, stratégiai partnerség alakul, aminek hatására egy olyan szinergikus együttműködés jön létre, hogy pontosan tudjuk, hogy ki mit csinál, miben tud segíteni, és ebből valóban fel tud épülni egy olyan rendszer, amit én fenntarthatónak látok.

Stratégiai igazgatóként milyen kihívásokkal kell szembenézned?

A stratégiai és fejlesztési igazgató feladata nyilván az SZTE jövőbeni fejlődési irányainak koordinálása. De jelen pillanatban, amikor EU-s programozás periódusváltás van, akkor az igazgató napi 20 óráját az teszi ki, hogy az SZTE érdekeit próbálja képviselni az operatív programok tervezésénél. Én most

azon dolgozom, hogy meg tudjuk valósítani azokat a fejlesztési elképzeléseket, amiket az SZTE a következő időszakban szeretne.

Amiről még beszélnék, az az ELI körül kialakuló science park. Két héttel ezelőtt is volt egy olyan rendezvényünk, ahol pont arra hívtuk fel a figyelmet, hogy az ELI az már egy futó dolog, de ha körülötte nem épül ki az a tudományos park, ami a vállalkozásokat összeköti a helyi gazdasággal és a lézerközponttal, akkor itt a lézerközpont ugyanolyan gazdasági hatással fog bírni, mint az az erdő, ami jelenleg ott van a helyén. Tehát nagyon fontos, hogy a science park kialakuljon, és ennek érdekében nagyon komoly helyi összefogásra van szükség, amit a stratégiai igazgató próbál meg koordinálni.

Milyen célokat fogalmazol meg magadnak a következő időszakra?

Én azt gondolom, hogy a céloim csak az lehet, hogy ezt a sok „sapkát” minél jobban összekapcsoljam. Az oktatást, a kutatást, a TDK-t és a térségi fejlesztési dolgokat, amelyekkel a stratégiai igazgató foglalkozik. Ezért is van, hogy a TDK-s hallgatóim és szakdolgozóim mindig meg szokták jegyezni, hogy mennyire nem lehet engem sosem elérni, de a konzultációkra mindig szakítok időt. Ez így is van, én ezt fontosnak tartom és nyilván csak annyi hallgatót vállalok be, amennyivel tudom, hogy érdemben is tudok foglalkozni, különben nem lenne mindennek értelme.

Stratégiai igazgatóként akkor lennék legboldogabb, ha az SZTE és a térség olyan fejlődési pályára tudna állni középtávon, ami az egyetem nemzetközi hírnevéhez méltó.

GONDOLKODÁS NÉLKÜL

Mi lettél volna, ha nem közgazdász?

Száz százalék, hogy mérnök lettem volna, aminek az az oka, hogy édesapám mérnök és ez a fajta gondolkodásmód kőkeményen bennem van. Állandóan szakálni szokott, hogy ő kézzelfogható dolgot hoz létre. Óriási büszkeség például, hogy ő vette át a Békés Megyei Mérnöki Kamara Életműdíját. Két hét különbség volt a díjátadóink között. Neki nagyon komoly kézzelfogható eredményei vannak, ez voltaképpen engem is arra motivál, hogy nekem is kézzel fogható eredményeim legyenek, ezért is vagyok ennyire erősen gyakorlatorientált.

Ki a példaképed az egyetemen?

Egyértelműen Majó Zoltán. Ennek az az oka, hogy ő előbb volt barátom, mint gazdasági és műszaki főigazgató, és látom azt az elképesztő munkát és elhivatottságot, amivel ezt az egész munkát végzi, ráadásul ugyanúgy elkezdett „hosszútávutni” mint édesapám és mint én magam anno.

Hová szeretnél eljutni a világon?

Erre egy nagyon nem kézenfekvő választ fogok adni. Ahová a leginkább el szeretek jutni, az Békéscsaba, ahol a családom van, és ennek az az oka, hogy én borzasztóan ragaszkodom a gyökereimhez, és igazán kipihenni és otthon érezni ott tudom magam.

Hogyan kapcsolódsz ki a legszívesebben?

Nagy szerelmem a kézilabda, szívesen járok meccsre, illetve élőzenei koncertekre. A régi magyar zenekarokat szeretem a legjobban. Ha ők valahol élőben megszólalnak, azért még utazni is hajlandó vagyok.

Kedvenc zenei stílusod?

A '80-as, '90-es évek magyar rockzenéi: Bikini, Edda, szigorúan Cipő-féle Republic vonal.

Mit üzennél magadnak öt évvel későbbre az Alma Mater időkapuzalája segítségével?

Talán ahelyett, hogy most üzennék, elmesélem, hogy végzőskor is volt lehetőségünk üzenni magunknak egy évkönyv segítségével. Akkor egy Republic idézetet írtam le: „Finom zöld fűben hemperegnék a réten.” De a mostani célokat már megfogalmaztam.

Alma

Mater